

Posudek vedoucího práce bakalářské práce *Virtuální realita – estetické konsekvence*.

Autor: Lubor Benda, Praha 2014

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Vlastimil Zuska, CSc.

Přepřpracovaná práce L. Bedy zachovává původní téma, ale je značně změněná, přičemž změny proběhly bez konzultací, ale s přihlédnutím k původním kritickým posudkům vedoucího práce i oponenta.

Autor ve své velmi sevřené práci pojednává nejprve samotný fenomén virtuální reality a specifické rysy „pobytu“ participanta ve VR – prezenci, simulaci, vnoření. V druhé kapitole probírá koncept fikčního světa v pojetí Lubomíra Doležela a klíčové faktory jeho teorie: ověření/autentizace, nasycení, intensionální charakter fikčních světů. V třetí, „zastřešující“ kapitole pak propojuje VR s teorií fikčních světů a estetické konsekvence pohybu ve fikčních světech paralelizuje s prožitkem VR. Práce nekončí nějakým definitivním závěrem či jednoznačnou tezí, ale podává poměrně přesvědčivý důkaz o vhodnosti konceptu fikčního světa pro analýzu současného a pravděpodobně i budoucího estetického dopadu VR.

Interpretace využitých zdrojových textů je nezkreslená, uváděné originální (anglické) citace jsou dosti přesně převedené a celkově práce působí kompaktním, plynule vystavěným dojmem a v mezích stanoveného úkolu přesvědčivým. Spíše pod čarou, ale i v hlavním textu autor rovněž demonstruje značný přehled a orientaci v problematice VR a znalost jejího technologického pozadí.

Výhrad nemám mnoho, poměrně vážnou jedině k nepropracovanému problému vnoření (s. 10, 19), což chápu částečně jako jistou daň sevřenosti a stručnosti. Autor deklaruje problematičnost zachování (estetické) distance při prožitku úplného vnoření do prostředí VR, ale nereflektuje jednak poměrně letité traktování tohoto problému u estetiky přírody (např. R. Hepburn) a jednak možnost selektivní pozornosti a následné distancované estetické recepce v rámci

VR. Pochopitelně by bylo obtížné navodit estetickou distanci vůči celému rámci VR, stejně jako k „rámci“ literárního nebo filmového díla, natož k přírodě jako celku. Uvnitř těchto „prostorů“ však pochopitelně k distancovanému estetickému postoji dochází a nevidím důvod, proč by k němu nemohlo docházet i ve VR. V „pravé“ realitě, do níž jsme převážně úplně vnořeni, přece také zaujímáme estetický postoj. Druhou možností je chápání VR jako lotmanovského „textu v textu“ při vědomí participanta, že jde o VR.

Celkově práci hodnotím kladně, rozpracování v názvu zmíněných estetických konsekvencí by si nepochybně zasloužilo podrobnější zpracování, ale zlepšení proti původní verzi je výrazné. **Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení velmi dobře.**

Praha 2.9. 2014

.....

Prof. PhDr. Vlastimil Zuska, CSc.